

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο Βολταίρος και ο μεγαλύτερος κλέφτης. Μιά απάντησις του στρατηγού Φράνκο. Ο Μπροϋμμελ κι' ο πρίγκηψ της Ουαλλίας. Η ηλικία του Ροσσίνι, κτλ.

Ο Βολταίρος όταν είχε αποτραβηχθή στην έπαυλιν του Φερναί, δεχόταν εκεί πολλούς φίλους του. Η συζητήσεις — είνε περιττό νά τὸ πούμε — ἦσαν λαμπρές, πνευματώδεις καὶ σχετικές μὲ ὅλα τὰ ἐπικάϊρα θέματα, φιλοσοφικά, πολιτικά, φιλολογικά.

Συχνά, ὅλοι οἱ συνομιληταὶ ἔπρεπε νά διηγῶντο μιά ἱστορία σ' ἓνα δεδομένο θέμα. Ἔτσι μιά μέρα συζητοῦσαν περὶ τοῦ ποιὸς ἦταν ὁ μεγαλύτερος κλέφτης. Ὅταν λοιπὸν ἦρθε ἡ σειρά τοῦ Βολταίρου νά λάβῃ τὸ λόγο, ὁ πνευματώστατος συγγραφεὺς εἶπε:

— Μιά φορά ἦταν ἓνας ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν...

Κι' ἀμέσως σῶπασε.

Κάποιος τὸν ρώτησε τότε:

— Λοιπὸν;

— Τί λοιπὸν; ἔκανε ὁ Βολταίρος. Αὐτὸ ἦταν ὅλο...

Ὁ στρατηγὸς Φράνκο, ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐπαναστατῶν τῆς Ἰσπανίας, θεωρεῖται ὡς ἓνας ἀπὸ τοὺς καλύτερους στρατιωτικοὺς τῆς χώρας του. Γιά νά λάβετε μιά ἰδέα τῆς ἀξίας του, ἀρκεῖ νά σᾶς ἀναφέρουμε ὅτι σὲ ἡλικία 38 ἐτῶν ἦταν ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἰσπανικοῦ Ἐπιτελείου. Σήμερα εἶνε 43 ἐτῶν.

Κάποιος Γάλλος δημοσιογράφος λοιπὸν ρώτησε τελευταῖα τὸν Φράνκο τί θὰ ἔκανε ἂν σὲ περίπτωσι ἀποτυχίας τῆς ἐπαναστάσεως, ἀναγκάζοταν νά ἐγκαταλείψῃ τὴν Ἰσπανία καὶ τὸ στρατό τῆς.

Καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐπαναστατῶν ἀπάντησε:

— Θὰ καταταχθῶ ὡς ἀπλὸς στρατιώτης στὴ γαλλικὴ λεγεῶνα τῶν ξένων.

Ὁ περίφημος Μπροϋμμελ, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε βασιλεὺς τῆς μόδας στὴν Ἀγγλία, στὴν ἀρχὴ τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος κι' ὁ ὁποῖος δημιούργησε τὸ δανδισμό, ὑπῆρξε ἐπὶ πολλὰ χρόνια ὁ εὐνοούμενος τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας, τοῦ κατοπινῆ βασιλέως Γεωργίου ΙΥ.

Ὁ Μπροϋμμελ ἦταν πολὺ ἀναιδὴς καὶ ἡ μεγάλη του φιλία μὲ τὸν πρίγκηπα τῆς Οὐαλλίας τὸν ἔκανε νά φέρεται καὶ σ' αὐτὸν τὸν ἴδιο ἀκόμη πρόστυχα. Ἔτσι ὁ πρίγκηψ τὸν θαρρέθηκε σιγά-σιγά.

Μιά μέρα λοιπὸν πού ὁ διάδοχος τοῦ ἀγγλικοῦ θρόνου καὶ ὁ βασιλεὺς τῶν δανδηδῶν ἔτρωγαν μαζὺ, ὁ Μπροϋμμελ τόλμησε νά πῇ στὸν ὑψηλὸ συναιτημόνα του:

— Γεώργιε, φώναξε ἓναν ὑπηρετὴ!

Ὁ πρίγκηψ ἐδίστασε στὴν ἀρχή, κατόπιν ὅμως ὑπάκουσε. Μὰ ὅταν ὁ ὑπηρέτης παρουσιάσθηκε τοῦ εἶπε, δείχνοντάς του τὸν Μπροϋμμελ:

— Πάρε αὐτὸ τὸ μεθυσμένο ἔξω καὶ πῆγαινε τὸν στὸ κρεβάτι του!

Ἀπὸ ἐκείνη τὴν ἡμέρα ὁ Μπροϋμμελ ἀναγκάστηκε νά ἐγκαταλείψῃ τὴν Αὐλὴ τοῦ διαδόχου.

Ὁ περίφημος μουσουργὸς Ροσσίνι εἶχε γεννηθῇ στίς 29 Φεβρουαρίου 1792.

— Ὅταν γεννιέται κανεὶς στίς 29 Φεβρουαρίου, ἔλεγε, ἔχει μονάχα τὸ ἓνα τέταρτο τῆς ἡλικίας του.

Ἔτσι, μιά μέρα τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1856, καθὼς ἓνας ἀπὸ τοὺς βιογράφους του τὸν ρωτοῦσε ποῖα εἶνε ἡ ἀκριβὴς ἡλικία του, ὁ Ροσσίνι ἀπάντησε

μὲ τὸ σοβαρῶτερο ὕφος τοῦ κόσμου:

— Λοιπὸν ἔχουμε 64 χρόνια ἀπὸ τότε πού γεννήθηκα... Αὐτὸ τὸ διαιροῦμε διὰ τοῦ 4 κι' ἔχουμε 16... Ἀγαπητέ μου φίλε, κλείνω τὰ δεκάξη μου χρόνια τὸν προσεχῆ μῆνα.

Ὁ Σωκράτης βλέποντας μιά μέρα τὸ φιλόσοφο Ἀντισθένη, τὸν ἀπόστολο τῆς φτώχειας, νά γυρίζει τὸν μανδύα του γιὰ νά δείξῃ στοὺς Ἀθηναίους ἓνα μέρος πού ἦταν ξεσκισμένο, τοῦ εἶπε:

— ὦ Ἀντισθένη, βλέπω τὴ ματαιοδοξία σου μέσ' ἀπὸ τὶς τρυπες τοῦ μανδύα σου.

Ὁ Λουδοβίκος Μπλεριὸ, ὁ περίφημος πρωτοπόρος τῆς ἀεροπορίας πού πέθανε τελευταῖα, θέλησε κάποτε νά ἀνακατευθῇ στὴν πολιτικὴ καὶ ἐξέθεσε ὑποψηφιότητα βουλευτοῦ. Μὰ ἀπέτυχε πανηγυρικά.

Αὐτὸ ὅμως δὲν τὸν ἔκανε νά πάρῃ τὸ πρᾶγμα κατάκαρδα. Καὶ ὅταν μιλοῦσε γιὰ τὴν ἀποτυχία του, ἔλεγε εὐθυμα:

— Ξέρετε, τὸ ἔδαφος τῆς πολιτικῆς δὲν εἶνε καθόλου κατάλληλο γιὰ ἀπογειώσι γιὰ ἓναν ἄνθρωπο πού πετάῃ στὰ σύννεφα!

Κατὰ τὸ τελευταῖο ταξίδι τῆς Μάρλεν Ντήτριχ στὴ Γαλλία, τὴ στιγμή πού ἀποβιβάζοταν στὸ Χερβοῦργο ὁ ἀστυνομικὸς πού ἐξέτασε τὸ διαβατήριό της τῆς εἶπε:

— Ἡ φωτογραφία σας δὲν εἶν' ἐν τάξει...

Τότε ἡ διάσημη θεντέττα τοῦ ἀπάντησε:

— Καταλαβαίνω... Τὴν θέλετε μὲ ἀφιέρωσι...

Καὶ ξεκολλῶντας τὴ φωτογραφία της ἀπὸ τὸ διαβατήριό της ἔγραψε ἀπὸ κάτω τὰ ἑξῆς:

«Πολλὰ φιλιὰ σ' ὅλους τοὺς ἀστυνομικοὺς τῆς Γαλλίας». Ἔτσι ὁ ἀστυνομικὸς δὲν τῆς ἔφερε πειὰ καμμιὰ ἀντίρρηση καὶ τὴν ἄφησε νά περάσῃ.

Ὁ Γάλλος ποιητὴς Πῶλ Βερλαῖν, στὴν παιδική του ἡλικία ἦταν πολὺ ἀκατάστατος κι' ὁ πατέρας του τὸν φώναζε διαρκῶς μικρὸ γουροῦνι.

Μιά μέρα λοιπὸν, ἐντελῶς ἀπροσδόκητα, ρώτησε τὸν πατέρα του:

— Ὁ πατέρας ἑνὸς γουρουνιοῦ εἶνε κι' αὐτὸς γουροῦνι;

— Ναί, παιδί μου.

— Τότε, μπαμπά, ἔκανε ὁ ποιητὴς, ἐσὺ εἶσαι ἓνα γουροῦνι πιὸ μεγάλο ἀπὸ μένα.

Ἐννοεῖται ὅτι ἔφαγε κατόπιν τῆς χρονιᾶς του.

Ὅταν ὁ Βίκτωρ Οὕγκω θρискόταν ἐξόριστος στὸ Βέλγιο, μιά Βελγίς κυρία τοῦ πῆγε τὸ λεύκωμά της γιὰ νά τῆς γράψῃ μιά ἀφιέρωσι. Κι' ὁ Οὕγκω γιὰ νά τὴν πειράξῃ ἔγραψε τὰ ἑξῆς:

«Ἀφήστε τὰ λευκώματα καὶ τὰ χαρτιά, Βελγίδες, γιὰ νά τὰ φᾶν ἡ... γίδες!»

Ὁ Βολταίρος στὴν ἔπαυλιν τοῦ Φερναί

Σωκράτης καὶ Ἀντισθένης